

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 214.278 van 30 juni 2011
in de zaak A. 195.612/XII-6120**

In zake: de BVBA AMPCO BELGIUM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Carlos De Wolf en Michaël De Mol
kantoor houdend te Maarkedal
Etikhovenstraat 6
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD GENK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Karel Caers
kantoor houdend te Beringen
Scheigoorstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij:

de BVBA AMPTEC
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrick Leenders
kantoor houdend te Tongeren
Elfde Novemberwal 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 23 februari 2010, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Genk d.d. 23 december 2009 en meegedeeld bij aangetekend schrijven d.d. 24 december 2009 en met volgende inhoud:

‘goedkeuring te verlenen aan het verslag van nazicht van de offertes van 15 december 2009 voor de opdracht ‘Aankoop van 1 klankmonitorset en

audiocablageset t.b.v. het Cultuurcentrum', opgesteld door het Cultuurcentrum.

Deze opdracht wordt gegund aan de meest voordelige regelmatige bidder, zijnde:

* Perceel 1 (Klankmonitorset :) AMPTEC, Duifhuisweg 11 te 3590 Diepenbeek, tegen het nagerekende inschrijvingsbedrag van € 30.660,04 excl. Btw of € 3.424,76 incl. 21% btw.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De bvba Amptec heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 25 mei 2010. Tussenkommende partij heeft voorts een memorie ingediend.

Aan verzoekende partij is op 4 juni 2010 ter kennis gebracht dat verwerende partij heeft verzuimd binnen de gestelde termijn een memorie van antwoord in te dienen.

Verzoekende partij heeft met een brief door haar 27 juli 2010 gedateerd, een toelichtende memorie ingediend.

Verwerende partij heeft op 30 juli 2010 een memorie van antwoord ingediend.

Op 15 september 2010 heeft de hoofdgriffier, op verzoek van het aangewezen lid van het auditoraat, aan verzoekende, verwerende en tussenkommende partij de mededeling ter kennis gebracht, bedoeld in artikel 14bis, §1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Verzoekende en tussenkommende partij hebben gevraagd te worden gehoord.

Partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 februari 2011, op welke datum de behandeling is uitgesteld

naar 1 maart 2011, waarbij verzoekende partij met het oog op die terechtzitting een “bijkomende memorie” heeft neergelegd.

Kamervoorzitter Dierk Verbiest heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Carlos De Wolf, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Wim Mertens en advocaat Joris Gebruers, die loco advocaat Wim Mertens verschijnt voor de verwerende partij, en advocaten Thomas Schreurs en Pierre-Antoine Lazarski, die loco advocaat Patrick Leenders verschijnen voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste Auditeur Luc Vermeire heeft advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Beoordeling

3. Naar luid van artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, stelt de Raad van State het ontbreken van het vereiste belang vast als de verzoekende partij de termijn voor het toesturen van de memorie van wederantwoord of van de aanvullende memorie niet eerbiedigt.

Artikel 84, § 1, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: algemeen procedurereglement) bepaalt dat “[a]lle processtukken [...] aan de Raad van State [worden] toegezonden bij ter post aangetekende brief.” Zoals onder meer blijkt uit het verslag aan de Regent dat voorafgaat aan dit besluit, strekt dit voorschrift ertoe de processtukken een vaste of onbetwistbare datum te geven. Het is dan ook de datum van de aantekening ter post die in aanmerking moet worden genomen voor het bepalen van de tijdigheid van de memories.

4. Bij het versturen aan de verzoekende partij van de mededeling dat verwerende partij heeft verzuimd om een memorie van antwoord in te dienen heeft de hoofdgriffier te dezen melding gemaakt van het genoemde artikel 21, tweede lid, van de wetten op de Raad van State wat betreft het niet of niet tijdig indienen van memories. Eveneens werd gewezen op artikel 14bis,§1, en de artikelen 84 en 85 van het algemeen procedurereglement.

Verzoekende partij heeft die brief voor ontvangst ondertekend op 4 juni 2010 zodat 3 augustus 2010 de uiterste datum was om tijdig een toelichtende memorie in te dienen.

5. Niet betwist wordt dat verzoekende partij haar toelichtende memorie met een 27 juli 2010 gedateerde brief aan de griffie heeft toegestuurd en dat op de begeleidende brief door de diensten van de Raad van State de datum van 28 juli 2010 als inkomstdatum is gestempeld, dus beide data binnen de termijn van zestig dagen, gesteld in artikel 7 van het algemeen procedure-reglement. Verzoekende partij verzond haar memorie evenwel met “Taxipost Secur”, en niet met een aangetekende brief.

6. Aldus rijst, ambtshalve, de vraag of die zending met “Taxipost Secur” voldoet aan de in herinnering gebrachte vereiste van het algemeen procedurereglement met betrekking tot de aangetekende zending.

Het is de Raad van State niet onbekend dat hij hierover in eerdere arresten afwijzend heeft beschikt.

Recent heeft de Raad van State echter, in een arrest van 9 juni 2011, nr 213.817, inzake Van Hooydonk, anders geoordeeld, met een uitvoerige motivering waarin rekening wordt gehouden met de wijzigingen die de wetgever op 13 december 2010 heeft aangenomen met betrekking tot de regeling van de postdiensten. Het betreft meer bepaald, eensdeels, de wet van 13 december 2010 tot wijziging van de artikelen, 2, 2/1, 4 en 5 van de wet houdende wijziging van de wet van 17 januari 2003 betreffende de rechtsmiddelen en geschillen-behandeling naar aanleiding van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector

(B.S. 30 december 2010), welke in werking is getreden op 31 december 2010 en, anderdeels, de wet van 13 december 2010 tot wijziging van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector en tot wijziging van de wet van 9 juli 2001 houdende vaststelling van bepaalde regels in verband met het juridisch kader voor elektronische handtekeningen en certificatiediensten (B.S. 31 december 2010, tweede uitgave).

De Raad van State concludeerde :

“Taxipost Secur is een dienst die, zoals de ‘gewone’ aangetekende zending, op forfaitaire basis tegen de risico’s van verlies of beschadiging waarborgt en waarbij de afzender, in voorkomend geval op zijn verzoek, een bewijs ontvangt van de datum van afgifte of van de bestelling van de postzending aan de geadresseerde. Een zending met Taxipost Secur voldoet bijgevolg met ingang van 31 december 2010 aan de vereiste van een zending ‘bij ter post aangetekende brief’, als bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, van het algemeen procedurereglement. Dat de aangeboden verzekering tegen verlies of beschadiging niet uitdrukkelijk ook het risico van diefstal zou dekken, volstaat in het licht van de *ratio legis* van de vereiste van aangetekende zending, die gelegen is in het verkrijgen van een vaste datum van de afgifte van de zending, niet om hierover anders te oordelen”.

9. Te dezen verklaart verzoekende partij dat de postbeambte aan de administratieve medewerkster van zijn raadsman heeft aangegeven dat de zending die als aangetekende zending was bedoeld, meer dan twee kilogram woog en dus niet als aangetekende zending kon worden verzonden. Aansluitend zou de loketbediende hebben voorgesteld om een beroep te doen op het nieuwe systeem “Taxipost Secur” dat dezelfde waarborgen zou hebben geboden als de aangetekende zending.

Verzoekende partij legt daaromtrent een verklaring voor van 24 februari 2011 van een aangestelde van de post, mede-ondertekend door de betrokken kantoorhouder, die luidt:

“Bij aanbieding van een pakje boven de 2 kg wordt sinds geruime tijd aan de klant aangeboden om dit als Taxipost Secure te verzenden. Dat betekent

dat dit pakje wordt verzekerd tot € 500 en dat de bestemming er moet voor tekenen bij ontvangst”.

Uit een door verzoekende partij overgelegd uittreksel uit de zogenaamde “E-tracker”, de applicatie van de postdiensten die het mogelijk maakt de zending aan de hand van een unieke code te volgen, tot en met de bestemming, blijkt dat de zending met de toelichtende memorie op 27 juli 2010 door de postdiensten in ontvangst is genomen en er op de begeleidende brief van verzoekende partij een Taxipost Secur strook is gekleefd met 27 juli 2010 als ingevulde datum en een poststempel. Voorts blijkt uit de “E-tracker” dat de betrokken zending op 28 juli 2010 aan de bestemming “bestuursrechtspraak Raad van State” werd afgeleverd. Er moet aldus worden aangenomen dat op 27 juli 2010 de zending is verzonden en gelet op de afstempeling op 28 juli 2010 door de diensten van de Raad van State moet het in elk geval als vaststaand worden beschouwd dat de betrokken zending die dag op de Raad is ingekomen en situeren beide data zich dus binnen de voormelde termijn.

10. Uit de geschetste omstandigheden blijkt dat kort voor de voormelde wetswijziging te dezen de betrokken postdiensten de facto anticipeerden op deze wetswijziging die uiteindelijk in een gelijkstelling zou voorzien van de beide voormelde verzendingswijzen. Gelet op de doelstelling van het algemeen procedurereglement, de zending aan de Raad van State een vaststaande datum te geven en het feit dat te dezen door middel van “Taxipost Secur” de doelstelling van die kennisgevingsmodaliteit werd bereikt, is er aldus geen reden om de sanctie van artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State toe te passen.

BESLISSING

1. De Raad van State heropent de debatten.

2. De zaak wordt volgens de gewone rechtspleging voortgezet.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 30 juni 2011,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest